

Kabuk

– Mehmet ÇİFTÇİ · 05 Ekim 2024

yok oldu yavaş yavaş insanlık, ekmeğin tuzu, domatesin kokusu
ölüm sardı dört bir yanı
sabah ölüm akşam ölüm
belli ki yaşamak istemiyordu kimse
çiçekleri koklamak istemiyordu
yağmuru izlemek istemiyordu
sormak bile gelmiyordu içimden
seviyordum bir zamanlar ben de
hiçbir zaman sevilmesem de.

zulüm gibi geliyordu akşamları
göğsüme bir ağırlık çöküyor
bitmeyen özlemler biniyordu sırtıma
ah bu ağrılarım, acılarım
ve oynayan çocuklar
yeşilliklerde koşan umutlar

kimse yok şimdi yanımda
aşılmaz bir kabuk var dışımda